

Kedves Beyer Ági!

Annak örülök, hogy nem is olyan rég azt mondtam Noked: Rólad beszélni, Rád gondolni is csak kalaplevéve szabad.

Miért? Ezt komolyan mondogod? - kérdeztél vissza.

Igen, Ági, komolyan mondtam, akkor is és most is, amikor megismétlem mondandómat mert sajnos, teljesen váratlanul egy másik dimenzióba kerültél, más idővonalon fut tovább a Te történeted.

Ki kell mondanom a visszafordíthatatlant kifejező szót.

Ma reggel végérvényesen elmentél....

Tegnap Mártival meglátogattunk a kórházban, gépek, kábelek fogságában, nehezen lélegezve még értetted a kérdéseinket, de válaszolni csak a szemekkel tudtál.

Biztattunk, erős akaratodra, küzdeni tudásodra utaltunk, hogy menni fog...és hogy győzni fogsz..

És volt még mosolyod, amikor Márti azt mondta Noked...Nem lesz baj, Ági,...Zsuzsival is minden rendben lesz...és különben is szeretünk..

A legfőbb érv sem segített.....

....mert ma reggel, sajnos meghaltál

Ági! Hihetetlen energiákat mozgósítottál egész életedben, azért, hogy a családod biztonságban legyen...

Leginkább Zsuzsira figyeltél, hogy teljes értékű, emberi legyen az Ő élete is, az is volt, boldog volt Veled...mert Noked természetes volt, hogy nem adtad gondozói otthonba.. vitted Magaddal mindenhová, hogy ugyanaz az öröme legyen, mint Noked, mint másoknak

Amikor Laci megbetegedett és, kórházba került, minden nap ott voltál nála, és gondoztad , a lelket erősítetted benne....pedig akkor már Noked is nehéz volt, mert nagyon beteg voltál...

De nem panaszkodtál, nem vádoltad a sorsot..

Ezt kell tennem, nekem most ez a feladat--ez volt a válaszod

Ezért mondtam akkor, hogy kalaplevéve kell Rólad szólni...

Ha így látod, annak én örülök. Mosolyogtál...-mint ahogy örültél Jutkának, az unokáknak, az éneklésnek, a szép utazásoknak, a tavasz nyíltának -mindig találtál örömet, hogy otthon érezd Magad a világban...

Mindig büszke voltál arra, hogy a „tudományok királynőjének”, a matematikának a követe lehettél. Egyetlen iskolában, a soproni Fáyban oktattad a nappalis tanulókat, a kereskedőket, a levelezőket.

Szeretted a munkád, szeretted tanítványaidat, elfogadtad, ha valaki nem volt a matematika elkötelezett híve,-nem haragudtál érte..

Az életet szeretted..

Az is olyan kedves, hogy a Facebook-profilképeden legkisebb unokád látható, előtte az egygyertyás születésnap tortája...

Szervusz, Ági
Szeretettel, Anel